

Το φετινό Δ.Ρ.Α., το 62o της Ιστορίας, ήρθε κι' έφυγε μέσα στη σκόνη και τη λάσπη των αιφνίδιων, ανοιξιάτικων νεροποντών της Στερεάς Ελλάδας. Με έβαλε σε σκέψεις, που ακολούθως τις εκφράζω, με αντίστοιχες τοποθετήσεις.

Οι νικητές: R. Sirmacis - A. Siminis, Skoda Fabia R5.

Σε κοινωνικό επίπεδο: Δυο χρονιές τώρα, η Ο.Μ.Α.Ε. έχει σώσει την παρτίδα, κρατώντας το Δ.Ρ.Α. στο ERC. Με τα μέσα που είχε στη διάθεσή της είναι σημαντική επιτυχία, την οποία πιστώνεται η τρέχουσα διοίκηση της. Να μην λησμονηθεί μάλιστα, ότι κατ' ουσίαν είχε να οργανώσει δυο αγώνες μέσα σε εννέα μήνες.

Δεν έχει συμβεί ποτέ κάτι παρόμοιο στο παρελθόν, το οποίο, παρελθόν, ήταν σε ραλιστικούς όρους, πάντα πιο αισιόδοξο από τις δυο τελευταίες χρονιές. Από το '53 έστω, που πρωτοβάδισε το P.A. Μα όπως όλες οι επιτυχίες, έτσι και αυτή, είχε το κόστος της.

Σε εποχές τόσο δύσκολες όσο και σκυφτές, σαν αυτές που ζούμε, φαντάζει ιδιαίτερα πολυτελές το να προσπαθήσεις να αντιταχθείς στις επιθυμίες του χορηγού και της επιβλέπουσας αρχής. Και στις αισθητικές τους επίσης. Όπως οι γιγάντιες σε μέγεθος επιταγές, τα απανταχού περιφερόμενα κορίτσια, το αλαφρύ κλίμα του λετς πάρτυ.

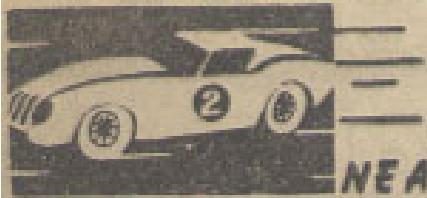

©Aronitis

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΑ 'Ετοιμασίες

γιὰ τὸ

«Ράδιν' Ακρόπολις»

ΠΕΡΙΟΔΟΣ νεκρά. «Σαιζόν μόρτω, όπως θὰ τὴν προτιμούσσαν οι γαλλομανιες αύτοκινητοφίλοι, συχνάζοντες εἰς «Βιζάντιον» καί προφέροντες το «εράλλιν», «εράλλιν», μὲ ἔντονο «γ» αὲ κάθε τους «ρ». Μετὰ τὴν Πάρνηθα καὶ μέχρι τὸ «Ακρόπολις», τὸ ὄγωνιστικὸ ἡμερολόγιο δίνε προβλέπει τίποτε περισσότερο ὅπο μερικὲς ὀνδροσσούλες, ποὺ θὰ μπορούσσαν νὰ γίνουν κάλλιστα παραμύθια τῆς θείας Λένας, γιὰ τοὺς πολὺ μικροὺς ὀδηγούς, καὶ μερικὲς πλοηγήσεις σὲ στῦλ Τζαίημς Μπόντ, γιὰ τοὺς ὀδηγούς ποὺ βγάζουν τὰ πρώτα τους δόντια. Ο «εκαρχαρίας» τῆς ὄγωνιστικῆς περιόδου, ποὺ καταβροχθίζει ντόπιους, ως ἐπὶ τὸ πλειστον, ὀδηγούς, είναι στὶς 26 Μαΐου... Καὶ μέχρι τότε τὰ πνεύματα ἡσυχάζουν — ἡ προπονοῦνται.

Τὸ πρώτο ὀφερά τοὺς ὀδηγούς ποὺ δὲν σκοπεύουν νὰ τρέξουν στὸ «Ακρόπολις». Άντοι συζητοῦν, κριτικάρουν κι' ετοιμάζουν μὲ δροῦν ρυθμὸ τ' ἀμάξι τους, γιὰ τὴν Ρίτοβνα. Οι υπόλοιποι, δοσοὶ βά φυτιμετρίσουν φρογανικένα τὸν δρόμο τῶν 3.000 χλιομέτρων, περνοῦν τρυφερές λύχτες καὶ νισταγμένες ἡμέρες στὰ συνεργεία (πού, ἀκολουθώντας τὴν παράδοσα, τῆς κάρδας μας, μᾶλλον θλάπτουν, παρὰ θερλαύν), ἀναπνίσαντας τὰ κοκτάτη Ιδαίων καὶ βαλβαλίνων καὶ τρώγοντας μέλανα λυρά ἀντὶ γιὰ μπρεκφαστ, μεσημεριανὸ καὶ βοσβινό.

«Άλλοι, τάλι, κάνουν ἀναγκαρίσεις στὰ τέρατα ποὺ ἀντικαθιστοῦν καὶ φέτος τοὺς δρόμους. Άντοι οἱ ὀδηγοὶ εἴπον: «Ἀπατα! Τὸ φετινὸ «Ακρόπολις» θὰ καταπιῇ τοὺς κάντας καὶ τὰ πάντα. Πολὺ πιὰ δύσκολο ἀλλ' τὶς περασμένες χρονιές», Μπράδο ΕΛΠΑ. Δύσκολο, δύλλα τίμο. «Εμεῖς δὲν πρόκειται νὰ κάνουμε τὶς λαβίδες τῶν Γάλλων, κι' διὰ Σ Μακίνεν δὲν πυρπολήσῃ τὸ «Κουποράκι» του, θὰ τὸν βγάλουμε πρώτο, θὰ τὸν φιλήσουμε σταυρωτό καὶ θὰ τὸν ἀφήσουμε νὰ πυρπολήσῃ τὶς καρδιές τῶν αὐτοκινητοπλήκτων 'Αθηναίων δεσποινίδων.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὀδηγούς ποὺ ἀντεῖν τὴν ταλαιπωρία τῶν δρόμων, κινδύνευσαν νὰ σφαγούν διὰ τοὺς θερμόδαιμους θευμαστάς τῶν προβατικῶν ράλλου καὶ φανατικούς ὀφεινούς διώκτες τῶν τετρατρόχων κινδύνου...

ΜΙΛΑΜΕ συγκεκριμένα γιὰ τὸν δημοφιλῆ Γιώργο Ραπτόπουλο ποὺ, κάνοντας τὴν πρώτη του δοκιμαστική δόλτα μὲ τὸ «Ασουντί» ποὺ θὰ

πάρ μπρί τοῦ «Ασουντί», 'Ο Ραπτόπουλος, δύμας, εἶχε στὴν διάθεσι του τὸ μυστικὸ δηλο ἐπρώτη - γεάζι - χώμα. Βρισκόταν πάνω σὲ χώμα, εἶχε μέσα τὴν πρώτη, πάτησε τὸ γκάζι, δροσεὶς υπεμπραγιάς, τὸ ἀμάξι υπεραπάσητες δεξιά - διαστερά καὶ οἱ ὀφειλίδιοι ἐκδικηταὶ κινδύνευσαν νὰ συνθλιβοῦν καὶ προτίμουν μιὰ μεγαλοπρεπή δουτιά στὸ χώμα, απὸ τὴν λαμπρίνα τοῦ ἀμαξιοῦ...

NIK. ΜΑΣΤΟΡΑΚΗΣ

